

VIII.) Съка дума, израженіе или поруганіе, което клони да характериса иѣкое съсловіе отъ Монтѣ подданици, като подолне отъ друго иѣкое, поради вѣроисповѣданіето, езыка или происхожденіето, за всѣгда са уничтожава и изглажда отъ Правителственныѣ документы.

IX.) Законътъ ще наказва употребленіето на израженія различителни, хулигани или доказителни между частни лица или отъ страна на Правителственни служители.

X.) Богослуженіето на сичкытѣ вѣроисповѣданія и догмы, които сѫществуватъ въ Държавата Ми, ще са извършва съ съка свобода, и никой отъ Монтѣ подданици не ще са възбрани отъ да извършва вѣроисповѣданіето, което исповѣдава.

XI.) Колкото за туй никой не ще са преубѣждава или обезпокоява.

XII.) Никой не ще са принуждава да промѣни своето Богослуженіе или вѣроисповѣданіе.

XIII.) Служителитѣ и слугытѣ на Държавата са избирать отъ Насъ и са опредѣлявать по Императорска заповѣдь; и понеже сичкытѣ Наши подданици, безъ различие на народность, ще сѫ прѣты по Правителственныѣ мѣста и службы, могатъ да са опредѣляватъ по тѣхъ спорѣдъ тѣхното достоинство и способностъ, съгласно съ правилата, на които приспособленіето ще бѫде общо.

XIV.) Сичкытѣ Наши подданици, безъ различие, ще сѫ прѣты въ Правителственныѣ, въ гражданскытѣ и въ военинѣтѣ училища, щомъ испълнїятъ условіята на възрастъта и испитаніето, спорѣдъ означенытѣ особенни условія въ органическытѣ Уставы на реченытѣ училища.

Гръцката и Арменската, и съ много голѣмо затрудненіе сполучихъ припознаніето си началицитѣ на Гръкоуніятската и Арменокатолишката общины. За много време Арменокатолицитѣ са принуждавахъ неволею да зематъ за по главниятѣ си свещеникодѣйствія, като за кръщенія, вѣчанія и за погребенія, свещеници отъ несъединеното вѣроисповѣданіе; Арменцитѣ са припознахъ за народъ чрѣзъ *Firman* на 1831 л. (Famin des églises chrétiennes en Orient. Стр. 39 назначавъ отъ Gatteschi Стр. 264).